

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. november 23.
(OR. en)

14779/16

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0361 (COD)**

**EF 355
ECOFIN 1100**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2016. november 23.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 851 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2016) 851 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2016) 851 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.11.23.
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendeletének (az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet, SRMR) javasolt módosítása annak a jogalkotási csomagnak képezi részét, amely emellett az 575/2013/EU rendelet (a tőkekövetelmény-rendelet, CRR), a 2013/36/EU irányelv (a tőkekövetelmény-irányelv, CRD), és a 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, BRRD) módosítását tartalmazza.

Az elmúlt évek során az Unióban működő pénzügyi intézmények ellenálló képességének növelése érdekében az EU jelentős mértékben korszerűsítette a pénzügyi szolgáltatások keretszabályait, jórészt a nemzetközi partnerekkel közösen elfogadott globális standardok alapján. A reformcsomag része volt mindenekelőtt az intézmények prudenciális követelményei és felügyelete vonatkozásában az 575/2013/EU rendelet (CRR) és a 2013/36/EU irányelv (CRD), az intézmények helyreállítása és szanálása vonatkozásában a 2014/59/EU irányelv (BRRD) az Egységes Szanálási Mechanizmus vonatkozásában pedig a 806/2014/EU rendelet (SRM).

Ezeket az intézkedéseket a 2007–2008-ban kezdődött pénzügyi válság motiválta. A megfelelő válságkezelési és szanálási keretszabályok hiánya miatt a pénzügyi válságot követően világszerte a kormányzatok közbelépésére volt szükség a bankok megmentése érdekében. Ennek államháztartási következményei, továbbá a bankcsődök okozta költségek társadalmasítására irányuló nemkívánatos ösztönző hatás nyomán egyértelművé vált, hogy a bankválságok kezelése és a pénzügyi stabilitás védelme során más megközelítést kell követni.

A nemzetközi fórumokon egyeztetett és elért jelentős lépésekkel összhangban a 2014/59/EU irányelvvel (BRRD)¹ és a 806/2014/EU rendelettel (SRMR)² olyan robosztus bankszanálási keretrendszer jött létre az Unióban, amely hatékonyan képes kezelni a bankválságokat és csökkenteni azok pénzügyi stabilitásra és államháztartásra gyakorolt kedvezőtlen hatását. Az új szanálási keretrendszer kulcseleme a „hitelezői feltőkésítés”, amelynek keretében előre meghatározott hierarchia alapján leírásra kerül az adósság, vagy a hitelezői követeléseket és más kötelezettségeket saját tőkévé alakítják át. A hitelezői feltőkésítés segítségével a fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló intézmény veszteségei fedezhetők, és az intézmény belső forrásokból feltőkésíthető, azaz életképessége helyreállítható. Ily módon az intézmény csődjének a terhét az adófizetők helyett a részvényesek és más hitelezők viselik. Más jogrendszerekkel ellentétben a bankok helyreállítását és szanálását célzó uniós keretrendszer kötelezi a szanálási hatóságokat, hogy valamennyi hitelintézet és befektetési vállalkozás („intézmény”) számára határozzanak meg a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt (MREL), amely fizetéseképtelenség esetén a veszteségviselésre és az intézmények feltőkésítésére használható, a hitelezői feltőkésítésbe könnyen bevonható kötelezettségekből áll. A Bizottság a

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

² Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, HL L 225., 2014.7.30., 1. o.

közelmúltban fogadta el ezen követelmény gyakorlati megvalósításáról szóló felhatalmazáson alapuló jogszabályt³.

Nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségelnyelő képességre (TLAC) vonatkozó keretelveket és feltételeket tartalmazó dokumentumot⁴ („TLAC-standard”), amelyet egy héttel később a G-20-ak törökországi csúcstalálkozójukon elfogadtak. A TLAC-standard a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (G-SIB, az uniós jogszabályi terminológiában: globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, G-SII) tekintetében meghatározza a kiemelten veszteségviselő (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) kötelezettségek kellő szintjét, amelynek révén szanálás esetén gyorsan és zökkenőmentesen biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. 2015. november 24-i közleményében⁵ a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy a TLAC-standard 2019. évi bevezethetősége érdekében még az idei év vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő a témában. Továbbá, a Bizottság vállalta az érvényben lévő, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) szabályozásának felülvizsgálatát a nemzetközileg elfogadott TLAC-standarddal való teljes egységesség biztosítása érdekében, azon jelentés eredményeinek figyelembevételével, amelyet a BRRD 45. cikkének (19) bekezdésében foglaltak szerint az Európai Bankhatóság (EBH) köteles a Bizottságnak benyújtani. Az Európai Bankhatóság 2016. július 19-én⁶ már közzétette a jelentés ideiglenes verzióját, a végleges változatot pedig várhatóan 2016 decemberében nyújtja be.

Míg az általános BRRD és SRMR szabályozási keretrendszerek változatlanul érvényben maradnak, a jelen javaslat célja a TLAC-standard végrehajtása és a TLAC-követelményeknek az általános MREL-szabályokba történő integrációja a két párhuzamos követelményrendszer alkalmazásából eredő átfedések elkerülésével. Bár a TLAC és a MREL szabályozási célkitűzései azonosak, a két rendszer felépítése tekintetében vannak bizonyos különbségek. A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazási köre nemcsak a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre, hanem a teljes uniós bankszektorra vonatkozik. A TLAC-standardtól eltérő módon, amely egy összehangolt minimumszintet tartalmaz, a MREL szintjét a szanálási hatóságok határozzák meg eseti, intézményspecifikus értékelés alapján. Végezetül, a TLAC követelmény minimumszintjét alapesetben hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumokkal kell elérni, míg a MREL alkalmazása során a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok alárendelését a szanálási hatóságok eseti alapon írhatják elő, olyan mértékben, amely szükséges annak biztosításához, hogy az adott esetben a feltőkésített hitelezők ne részesüljenek kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben egy feltételezett fizetéseképtelenségi forgatókönyv esetén részesülnének (mely forgatókönyv a szanálás alternatívájaként következhetne be). Egy jogbiztonságot és következetességet garantáló, egyszerű és átlátható keretrendszer létrehozása érdekében a Bizottság javasolja a TLAC-standard integrálását a már meglévő MREL-szabályzatba, valamint annak biztosítását, hogy a

³ A Bizottság (EU) 2016/1450 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. május 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megállapításának módjával kapcsolatos kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről, HL L 237., 2016.9.3., 1. o.

⁴ FSB: *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 2015.11.9.

⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: *A bankunió megvalósítása felé*, 2015.11.24., COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

két követelményrendszernek való megfelelés nagyjából hasonló instrumentumokkal történjen. A fenti megközelítés korlátozott kiigazítások bevezetését teszi szükségessé a már meglévő MREL szabályokban, amely biztosítja a szabályozástechnikai következetességet bármely olyan követelmény szerkezetével, amely a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozóan a jövőben kerül bevezetésre.

Különösen a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények jelenlegi szabályainak további megfelelő technikai módosítására van szükség a TLAC-standarddal való összehangolásuk érdekében, amely többek között a veszteségviselő képesség mérésére használt nevezőt, a tőkepuffer-követelményekkel való kölcsönhatást, a kockázatok befektetők felé történő nyilvánosságra hozatalát érinti, valamint a fentiek alkalmazását a különböző szanalási stratégiák vonatkozásában. A globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó TLAC-standard bevezetése során a Bizottság által alkalmazott megközelítés lényegesen nem érinti a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek a MREL-előírásoknak való megfelelés jelentette terhet.

Operatív szempontból a TLAC-standard harmonizált minimumszintjének uniós bevezetése a tőkekövetelményre vonatkozó rendelet és irányelv (CRR és CRD)⁷ módosításán keresztül történik, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlétekövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus MREL-t a BRRD és az SRMR célzott módosításaival kell kezelni. Ez a javaslat az uniós pénzügyi szabályozásra vonatkozó tágabb felülvizsgálati csomag része, amelynek célja a pénzügyi ágazatot érintő kockázatok csökkentése (CRR/CRD felülvizsgálata) és a pénzügyi ágazat ellenállóbbá tétele.

Jelen javaslat kifejezetten az SRMR-nek a TLAC-standard uniós bevezetésével kapcsolatos célzott módosításait foglalja magában. Ez a javaslat az Egységes Szanalási Testületre (SRB), valamint az Egységes Szanalási Mechanizmusban (SRM) részt vevő tagállamok nemzeti hatóságaira vonatkozik, a bankunióban létrehozott pénzügyi intézetek veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó követelmények meghatározása és végrehajtása során.

• **Összhang a szakpolitikai terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A hatályos uniós bankszanálási keretrendszer valamennyi európai bank számára előírja a megfelelő mennyiségű, magas veszteségviselő képességű (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) források meglétét. A globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó meglévő követelmények és a globális TLAC-standard összehangolásával a javaslat javítja és elősegíti a jelenleg érvényben lévő szabályok alkalmazását. Ezért a javaslat összhangban áll az uniós bankszanálási keretrendszer azon általános célkitűzésével, hogy csökkentse az adófizetők szerepvállalását a bankok szanalásában. A javaslat teljes mértékben összhangban áll a Bizottság által a BRRD módosítására tett javaslattal, amely a bankok veszteségviselésére és feltőkésítésére vonatkozó, az Unió egész területén érvényben lévő szabályokat érinti.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, HL L 176., 2013.6.27., 1. o.; Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Jelen javaslat az uniós pénzügyi szabályozás szélesebb körű felülvizsgálatának része, melynek célja a pénzügyi ágazat kockázatainak csökkentése, és a gazdasági tevékenység fenntartható finanszírozásának elősegítése. Teljes mértékben összhangban áll az Európai Unió alapvető célkitűzéseivel: a pénzügyi stabilitás elősegítésével, a bankok szanálása során az adófizetők által nyújtott hozzájárulás csökkentésével és a gazdaság fenntartható finanszírozásával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javasolt rendelet a jelenleg érvényben lévő SRMR-rendeletet módosítja. A javaslat jogalapja megegyezik az SRMR jogalapjával, amely az EUMSZ 114. cikke. Ez a cikk a tagállami rendelkezések közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadásáról rendelkezik, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

A javaslat olyan mértékben harmonizálja az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamok hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítására és szanálására vonatkozó nemzeti jogszabályait – különös tekintettel azok veszteségviselő és feltőkésítési képességére a szanálási eljárás során –, ami biztosítja, hogy az Egységes Szanálási Testület, a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságai és a bankunióban létrehozott bankok azonos eszközökkel és képességekkel rendelkezzenek a bankok fizetésképtelenségének kezelésére, összhangban az elfogadott nemzetközi standardokkal (TLAC-standard).

Azáltal, hogy az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamok bankjaira vonatkozó, harmonizált követelményeket állapít meg, a javaslat jelentősen csökkenti az említett tagállamoknak a szanálás során való veszteségviselésre és feltőkésítési képességre vonatkozó eltérő szabályozása által okozott kockázatokat, amelyek torzíthatták a belső piacon kialakult versenyt. A javaslat tárgya tehát a belső piac kialakítása és működése.

A megfelelő jogalap következésképpen az EUMSZ 114. cikke.

- **Szubszidiaritás**

Az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió és tagállamai, különösen az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamok, elkötelezettek a nemzetközi standardok alkalmazása mellett. Az uniós fellépés hiányában a tagállamoknak saját joghatóságuk alatt kellett volna bevezetniük a globális TLAC-standardot, és nem lett volna lehetőség a jelenleg érvényben lévő, a BRRD-irányelven és az SRMR-rendeleten alapuló keretrendszer módosítására. Ez azt eredményezte volna, hogy – mivel a TLAC-standard és az érvényben lévő keretrendszer között jelentős különbségek vannak, valamint a nemzeti szabályozó hatóságok eltérő módokon értelmezhetik a TLAC-feltételeket – a bankoknak, különösen a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek két, egymással párhuzamos követelményrendszernek kellett volna megfelelniük (miközben már magát a TLAC-minimumkövetelményt is eltérően alkalmazták volna a tagállamok), ami többletköltséget jelentene mind a bankok, mind a hatóságok (felügyeleti és szanálási hatóságok) számára. Ebből következően uniós fellépésre van szükség ahhoz, hogy a globális

TLAC-standard az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamokban összehangolt módon kerüljön végrehajtásra, valamint az említett standard előírásainak a már érvényben lévő keretrendszerrel való összehangolásához, ezáltal a lehető legnagyobb mértékben csökkentve a bankok és a hatóságok megfelelési költségeit, ugyanakkor biztosítva a szanálás hatékonyságát a bankok fizetésektelensége esetén.

- **Arányosság**

Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami célkitűzéseinek eléréséhez szükséges, összhangban a Szerződések átfogó célkitűzéseivel.

A TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézmények tekintetében történő végrehajtása során a javaslat lényegesen nem érinti a bankok azon terheit, amelyeket az érvényben lévő, veszteségviselésre és feltőkésítési képességre vonatkozó szabályozásnak való megfelelés jelent, mivel a javaslat nem terjeszti ki a TLAC minimumszintjének alkalmazását a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeken túl. Továbbá a javaslat nagymértékben korlátozza a bankoknak, különösen a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek a TLAC-standardnak való megfelelésével kapcsolatos költségeit, mivel az érvényben lévő szabályozást a lehető legnagyobb mértékben összehangolja a standarddal. Végül pedig a javaslat nem terjeszti ki a TLAC minimumszintjének alkalmazását a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeken túl. Ellenkezőleg, a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetén a javaslat fenntartja azt az érvényben lévő általános elvet, hogy a veszteségviseléssel és feltőkésítéssel kapcsolatos követelmények minőségét és szintjét a szanálási hatóságok az adott bankra szabhassák az érintett bank kockázatait, mérete, más intézményekkel való összefonódásának mértéke és a választott szanálási stratégia függvényében. Azon globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetén, amelyekre alkalmazandó a TLAC minimumszintje, a javaslat szerint az Egységes Szanálási Testületnek és a tagállami szanálási hatóságoknak az intézményspecifikus többlettőkekövetelmény előírása előtt fel kell mérniük, hogy a kért többlet szükséges, arányos és indokolt-e. A javaslat rendelkezései ennél fogva a célkitűzések eléréséhez szükségessé arányosak.

3. A HATÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat részét képezi az uniós pénzügyi szabályozási rendszer tágabb felülvizsgálatának (CRR/CRD felülvizsgálata), amely a pénzügyi szektor kockázatainak csökkentésére irányul, és átfogó hatásvizsgálat tárgya volt. A hatásvizsgálati jelentés tervezetét 2016. szeptember 7-én terjesztették a Bizottság Szabályozói Ellenőrzési Testülete elé⁸. [Dátum]-án/-én a Testület elutasító véleményt fogalmazott meg. A felülvizsgálati csomag egyes elemeit alátámasztó tényadatok megerősítését követően a Testület 2016. szeptember 27-én pozitív véleményt fogalmazott meg.

A Bizottság a minőségi jogalkotásra irányuló politikájával összhangban elvégezte számos szakpolitikai alternatíva hatásvizsgálatát. A szakpolitikai alternatívákat a következő kulcsfontosságú célkitűzések tekintetében értékelték: a szanálás alatt álló bankok veszteségviselő és feltőkésítési képességének növelése, jogbiztonság és a szanálási keretrendszer következetessége. Az értékelés során figyelembe vették az említett célok

8 [Link a hatásvizsgálathoz és összefoglalóhoz]

elérésének hatékonyságát és az eltérő szakpolitikai alternatívák végrehajtásának költséghatékonyságát.

A TLAC-standard uniós bevezetésével kapcsolatban a hatásvizsgálat három szakpolitikai alternatívát vizsgált meg. Az első alternatíva szerint a BRRD és az SRMR jelenlegi formájukban működnek tovább. A második alternatíva szerint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó TLAC-standard a jelenleg érvényes szanálási keretrendszerbe lenne integrálva, a keretrendszert pedig megfelelően módosítanák a TLAC-standarddal való teljes kompatibilitás céljából. A harmadik szakpolitikai alternatíva a TLAC-minimumszint alkalmazási körének további bővítését javasolta, így az a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeken kívül egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre (O-SII) is kiterjedne az Unióban. A hatásvizsgálat alapján a második opció alkalmazásával valósíthatók meg a legjobban a releváns szakpolitikai célkitűzések. Különösen azért, mert – az első alternatívával ellentétben – biztosítja a TLAC-standard összehangolt végrehajtását valamennyi uniós globálisan rendszerszinten jelentős intézmény esetében, ezáltal csökkenti a fenti intézmények azon költségeit, amelyek feltehetően felmerültek volna a két eltérő követelménynek való megfelelésből adódóan (a TLAC-standard és a meglévő BRRD és SRMR szabályok), mindemellett biztosítja a TLAC-feltételek következetes értelmezését az EU-ban. Ez az opció növelni fogja az unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálhatóságát, és megakadályozza a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények keresztrészesedései miatt bekövetkező áttérjedési hatást, a TLAC-standard speciális, a BRRD-ben és az SRMR-ben jelenleg nem szereplő szabályainak köszönhetően (azaz a TLAC minimumszint alárendelt hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok formájában, a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények által tartott, a TLAC céljából elismerhető instrumentumok keresztrészesedéseinek levonása). Ez az opció biztosítja a TLAC-standard megvalósítását az Unióban, ami erősítené azt az elvárást, hogy egyéb jogrendszerek is világszerte hasonlóan cselekedjenek a globálisan rendszerszinten jelentős bankok szanálhatóságának erősítése céljából. Másfelől ez a szakpolitikai opció azért is kedvezőbb a harmadik opciónál, mivel nincs meg az a hátránya, hogy a TLAC-minimumszintet a globálisan rendszerszinten jelentős intézményektől eltérő, más bankokra is kiterjesztené (egyéb, rendszerszinten jelentős intézmények, vagy O-SII), amelyek számára a TLAC-minimumkövetelmény – tekintettel az ilyen intézmények méretében, üzleti modelljében, más intézményekkel való összekapcsoltságában és rendszerszintű fontosságában tapasztalható nagy változatosságra – nem tűnik megfelelően kalibráltnak.

- **Alapjogok**

Ez a javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, különösen a tulajdonhoz való jogot és a vállalkozás szabadságát, és azokkal összhangban alkalmazandó. Ez a rendelet mindenekelőtt biztosítja a banki hitelezők tulajdonjogába történő beavatkozás arányosságát. Az érintett hitelezők nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanálást elrendelő döntés idején, rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az Unió költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEEK

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Az előzőekben kifejtettek alapján, a jogszabálycsomag részét képező tőkekövetelmény-rendelet (CRR) módosításai tartalmazzák a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények számára előírt TLAC-minimumkövetelményekre vonatkozó szabályokat, míg a jelen javaslat a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények intézményspecifikus többlettőkekövetelményekre és a bankunióban létrehozott bankokra alkalmazandó általános követelményekre vonatkozik. A jelen javaslat számos célzott módosítást vezet be az érvényben lévő, az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendeletben (SRMR).

Az SRMR 3., 8. és 9. cikkének módosításai

A TLAC-standard és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv (BRRD) az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelettel (SRMR) együtt elismeri mind az egy pontból kiinduló, mind a több pontból kiinduló szanálási stratégiát. Az egy pontból kiinduló stratégia alapján egy adott csoportba tartozó szervezetek közül csak egy (általában az anyavállalat) kerül szanálásra, míg a csoporthoz tartozó többi szervezetet (általában a működő leányvállalatokat) nem vonják szanálás alá, hanem veszteségeiket a szanálásra váró vállalkozásra hárítják át. A több pontból kiinduló szanálási stratégia alapján több szervezet szanálására is sor kerülhet. A kívánt szanálási stratégia hatékony alkalmazása érdekében fontos egyértelműen azonosítani a szanálás alá vonandó szervezeteket („szanálendő szervezetek”) és a hozzájuk tartozó leányvállalatokat („szanálendő csoportok”). A fenti azonosítás a pénzügyi intézmények által betartandó, a veszteségviselő és feltőkésítési képességre vonatkozó szabályok alkalmazási szintjének meghatározásánál is fontos szerepet játszik. A fenti okból az SRMR 3. cikkének módosításai bevezetik a „szanálendő szervezet” és a „szanálendő csoport” fogalmát. A 8. és 9. cikk a csoportszintű szanálási terv elkészítésével kapcsolatos módosításai kifejezetten előírják a Testületnek, hogy azonosítsa a pénzügyi csoporton belül a szanálendő szervezeteket és a szanálendő csoportokat, és a hatékony csoportszintű szanálás érdekében ennek megfelelően mérlegelje valamennyi tervezett szanálási intézkedés következményeit a csoporton belül.

Az SRMR 12. cikkének módosításai

A 12. cikk hatályát veszti, és helyébe az alábbi új rendelkezések lépnek: A 12., 12a., 12b., 12c., 12d., 12e., 12f., 12g., 12h., 12i. és 12j. cikk.

A 12. cikk meghatározza a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazásával kapcsolatos intézményi kereteket, azáltal, hogy kiemeli az Egységes Szanálási Testület, valamint a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatásainak és illetékes hatásainak egymástól eltérő szerepét.

Jelenleg a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó intézményspecifikus minimumkövetelményt („MREL”) az intézmény teljes kötelezettségállományának százalékában kell mérni. A módosított 12a. cikk összhangba hozza a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények mérőszámait a TLAC-standardban megadott, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumkövetelmények mérőszámaival („TLAC-minimumkövetelmény”). Az intézményspecifikus követelményt ezért az érintett intézmény teljes kockázati kitettségértékének és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségértékének a százalékos arányaként kell kifejezni.

A 12b. cikk megtartja a jelzáloghitel-intézetek érvényben lévő mentességét a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények alól, azzal a feltétellel, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi vagy ahhoz hasonló eljárások lehetővé teszik a hitelezők hatékony veszteségviselését, amely megfelel a szanálási célkitűzéseknek. Azt is pontosítja, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alól felmentett intézmények nem tartoznak a szanálendő csoport szintjén alkalmazandó átfogó összevont követelmények alá.

A 12c. cikk meghatározza az MREL teljesítése céljából beszámítható instrumentumokra és elemekre vonatkozó elismerhetőségi kritériumokat, és szorosan összehangolja azokat a TLAC-standardban a TLAC-minimumkövetelmény teljesítésére előírt elismerhetőségi kritériumokkal. Ezért tehát ezek a kritériumok az alábbi pont kivételével azonosak.

Ami az érintett instrumentumok körét illeti, bizonyos származtatott jellemzőkkel rendelkező instrumentumok, például a strukturált értékpapírok elismerhetők a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények teljesítése céljából, mivel a szanálás során elegendő lehet a veszteségviselő képességük. A strukturált értékpapírok beágyazott származtatott komponenssel rendelkező adóssághelyettesítvények. Megtérülésük az olyan referenciaeszközök teljesítményéhez igazodik mint az egyedi részvény, részvényindexek, alapok, kamatlábak, áruk vagy valutanemek. A 12c. cikk tisztázza, hogy a strukturált értékpapírok elismerhetők a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények teljesítése céljából, amennyiben a lejáratkor visszafizetendő, fix tőkeösszeggel rendelkeznek, amely mellett csak egy kiegészítő hozam kötődik származtatott ügyletnek és függ a referenciaeszköz teljesítményétől. Ennek *indoklása* az, hogy a fix tőkeösszeg előre ismert már a kibocsátás időpontjában, értéke stabil a strukturált értékpapír egész életciklusa alatt, és szanálás esetén könnyen bevonható a feltőkésítésbe.

A TLAC-standard szerint a TLAC-minimumkövetelménynek nagyrészt alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok használatával kell teljesülnie, amelyek fizetéseképtelenség esetén az olyan előresorolt kötelezettségek alá sorolódnak, amelyeket kifejezetten kizárnak a TLAC-minimumkövetelménynek való megfelelésből, úgymint biztosított betétek, származtatott ügyletek, adó vagy egyéb közjogi vonatkozású kötelezettségek. Az intézményspecifikus MREL teljesítéséhez jelenleg a szanálási hatóságok eseti alapon előírhatják az elismerhető hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok alárendelését. A 12c. cikk új rendelkezései tovább pontosítják, hogy az alárendelést olyan mértékben írhatják elő, amely elégséges a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának megkönnyítéséhez, különösen azokban az esetekben, amikor egyértelmű jelek utalnak rá, hogy a feltőkésítésbe bevont hitelezőkre háruló veszteségek a szanálás során valószínűsíthetően meghaladnák egy felszámolási eljárásból fakadó feltételezett veszteségüket, továbbá csak olyan mértékben, amely elégséges a fizetéseképtelenség esetén jelentkező valószínű veszteségeiket meghaladó veszteségrész fedezése céljából. Amennyiben a Testület előírja az alárendelést az intézményspecifikus, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények teljesítése céljából, az nem sértheti azt a lehetőséget, hogy az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően és a TLAC-standarddal összhangban TLAC-minimumkövetelmény teljesítése részben nem alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok használatával történjen.

A 12d. cikk meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a Testület minden szervezetre vonatkozóan megállapítja a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt. A követelménynek lehetővé kell tennie a bankok számára a szanálás során várható veszteségek fedezését és a bank szanálást követő feltőkésítését. A

Testület a választott szanalási stratégia alapján köteles megfelelően indokolni az előírt, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény szintjét. Ez a szint nem haladhatja meg az intézmények szavatolótőke-követelményének megfelelő, a szanalás során várható veszteségnek és annak a feltőkésítési összegnek az összegét, amely lehetővé teszi a szervezet számára, hogy a szanalást követően teljesítse a szavatolótőke-követelményét, ami szükséges ahhoz, hogy az intézmény a választott szanalási stratégia alapján engedélyt kapjon tevékenységei folytatására. A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt a teljes kockázati kitettség és a tőkeáttételi mutató mértékének százalékos arányaként kell kifejezni, és az intézményeknek a két mértékből származó szintet kell teljesíteniük.

A globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozóan a 12e. cikk megállapítja, hogy a TLAC minimumszinthez csak azokban az esetekben lehet intézményspecifikus többlettőke-követelményt előírni a TLAC-standard előírásai szerint, amikor az említett minimum nem elegendő valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény veszteségeinek fedezéséhez és az intézmény feltőkésítéséhez a választott szanalási stratégia keretében. A Testületnek kielégítő indokolással kell alátámasztania az említett többlettőke-követelmény előírására vonatkozó határozatot.

Ez a javaslat a tőkekövetelmény-irányelv (CRD) módosításáról szóló javaslatban foglaltakhoz hasonlóan, a 12f. cikkben bevezeti az „iránymutatás” fogalmát. Ez lehetővé teszi a Testület számára, hogy az intézmények számára a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény egy magasabb szintjét írják elő, ugyanakkor rugalmasabban is kezelje ezen szintek megsértését, különösen azáltal, hogy a maximálisan felosztható összegek korlátozása révén enyhítik e kötelezettségsegek automatikus következményeit. A 12f. cikk különösen azt teszi lehetővé a Testület számára, hogy előírja az intézmények számára, hogy további összegeket teljesítsenek a szanalás során várható olyan veszteségek fedezésére, amelyek meghaladják a standard szanalási forgatókönyv esetén várható veszteséget (azaz a meglévő szavatolótőke-követelmények szintjét), és biztosítsák, hogy az intézmény iránti piaci bizalom a szanalást követően is elégséges szintű legyen (azaz az előírt feltőkésítési összegben túlmenően is). A 12f. cikk mindazonáltal azt is meghatározza, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény veszteségfedezeti részére vonatkozó iránymutatás szintje nem haladhatja meg a „tőkére vonatkozó iránymutatás” szintjét, amennyiben a felügyeleti hatóságok a felügyeleti stressztesztek keretében ilyen iránymutatást írnak elő, a normál követelményeket meghaladó veszteségek kezelése érdekében. A feltőkésítési részt illetően a piaci bizalmat biztosító iránymutatás szintjének lehetővé kell tennie az intézmények számára a szanalást követően, hogy a megfelelő hosszúságú időtartamon át teljesíteni tudják az engedélyezési követelményeket. Ez a piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer csak akkor haladhatja meg a 2013/36/EU irányelvben előírt kombinált pufferkövetelményt, ha magasabb szint szükséges annak biztosításához, hogy a szanalást követően a szervezet egy megfelelő időtartamon át tovább teljesíthesse a rá vonatkozó engedélyezési feltételeket.

A 12g. és a 12h. cikk a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazási szintjéről rendelkezik. A szanalandó szervezetnek minősülő intézmények vonatkozásában a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény rájuk csupán az összevont szanalandó csoport szintjén alkalmazandó. Ez azt jelenti, hogy a szanalandó szervezeteknek leírható, illetve átalakítható (hitelviszonyt megtestesítő) instrumentumokat kell kibocsátaniuk

külső, harmadik fél hitelezők számára, amelyeket bevonhatnak a hitelezői feltőkésítésbe, amennyiben a szanálendő szervezet (azaz a szanálendő csoport) szanálás alá kerül. A csoporthoz tartozó más szervezetek vonatkozásában a javaslat a TLAC-standardban szereplő hasonló fogalommal összhangban bevezeti a „belső” MREL fogalmát. Ez azt jelenti, hogy a szanálendő csoporthoz tartozó, de önmagukban szanálendő szervezeteknek nem minősülő más szervezeteknek leírható, illetve átalakítható (hitelviszonyt megtestesítő) instrumentumokat kell kibocsátaniuk a szanálendő csoporton belül, vagyis olyan instrumentumokat, amelyeket a szanálendő szervezeteknek meg kell vásárolniuk. Abban az esetben, ha egy a szanálendő csoporthoz tartozó, de önmagában szanálendő szervezetnek nem minősülő intézmény gazdasági életképtelensége bekövetkezik, a fenti instrumentumok leírásra vagy saját tőkévé történő átalakításra kerülnek, és az érintett szervezet veszteségeit a szanálendő szervezethez irányítják. A belső MREL-követelmény fő hozadéka, hogy lehetővé teszi a szanálendő csoportba tartozó (kritikus funkciót betöltő) szervezetek feltőkésítését, elkerülve ezzel a szervezet formális szanálás alá helyezését, ami várhatóan megzavarná a piac működését. A követelmény alkalmazása során mindazonáltal biztosítani kell a választott szanálási stratégiának való megfelelést különös tekintettel arra, hogy a szervezet és a szanálendő csoport közötti tulajdonviszonyok nem változhatnak meg a feltőkésítést követően. A javaslat azt is meghatározza, hogy – bizonyos biztosítékok betartásával – a belső MREL helyettesíthető fedezett garanciákkal a szanálendő szervezet és a szanálendő csoport egyéb szervezetei között, amelyek ugyanolyan időbeli ütemezési feltételekkel érvényesülhetnek, mint a belső, szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények teljesítésére jogosult instrumentumok. A javasolt biztosítékok közé tartozik különösen az érintett szanálási hatóságoknak a belső MREL felváltásába történő beleegyezése, illetve a szanálendő szervezet által a leányvállalatnak nyújtott garancia biztosítékkal történő fedezése, melyhez magas likviditású, minimális hitel- és piaci kockázattal rendelkező biztosítékok szükségesek.

A 12i. cikk meghatározza, hogy bizonyos biztosítékok megléte mellett a Testület eltekinthet a leányvállalatra vonatkozó belső, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazásától, ha a leányvállalat és annak szanálendő szervezet anyavállalata ugyanabban a részt vevő tagállamban telepedtek le.

A 12g. cikkben bevezetett módosítások a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megsértéséről rendelkeznek. A 12g. cikk felsorolja a MREL megsértése esetén a szanálási hatóságok rendelkezésére álló hatásköröket. Mivel a követelmény be nem tartása akadályt képezhet valamely intézmény vagy csoport szanálhatósága előtt, a 10. cikk módosításai lerövidítik a szanálhatóság akadályainak kiküszöbölésére irányuló meglévő eljárást, annak érdekében, hogy hatóságok a kellő gyorsasággal tudjanak fellépni a követelmény bármilyen megsértésével szemben. Továbbá új hatáskörökkel ruházzák fel a Testületet, hogy előírhasa az elismerhető instrumentumok lejárati szerkezetének módosítását, és terveket kérhessen az intézményektől a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények szintjének visszaállítására.

A 16., 18., 20. és 21. cikk módosításai

A 16., 18., 20. és 21. cikk módosításai biztosítják, hogy a belső MREL teljesítésére elismerhető olyan instrumentumokat, amelyek nem tőkeinstrumentumok (hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok), a Testület szintén leírhasa vagy tőkévé alakíthassa, ha az azokat kibocsátó, szanálendő csoporton belüli, de önmagában nem szanálendő szervezet életképtelenné válik.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Központi Bank véleményére⁹,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁰,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot (a „TLAC-standard”), amelyet a G-20-ak 2015 novemberében elfogadtak. A TLAC-standard előírja a globálisan rendszerszinten jelentős bankok számára – melyekre az uniós jogalkotási keretrendszer globálisan rendszerszinten jelentős intézményekként hivatkozik –, hogy elegendő minimumösszegű, kiemelten veszteségviselő (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) kötelezettséggel rendelkezzenek, amelynek révén szanálás esetén gyorsan és zökkenőmentesen biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. 2015. november 24-i közleményében¹¹ a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy 2016 végéig jogalkotási javaslatot terjeszt elő, azzal a céllal, hogy a TLAC-standard bevezetése a nemzetközileg elfogadott 2019-es határidőig megtörténjen.
- (2) A TLAC-standard uniós bevezetése során figyelemmel kell lenni a már meglévő intézményspecifikus, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményre („MREL”), mely a

⁹ HL C [...], [...], [...]. o.

¹⁰ HL C [...], [...], [...]. o.

¹¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, „A bankunió megvalósítása felé” 2015.11.24., COM(2015) 587 final.

2014/59/EU¹² európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak szerint minden uniós hitelintézetre és befektetési vállalkozásra alkalmazandó. Mivel a TLAC és az MREL célja egyaránt annak biztosítása, hogy az uniós intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie. Operatív szempontból a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintjét („TLAC-minimumkövetelmény”) az 575/2013/EU rendelet¹³ módosítása révén kell az uniós jogszabályokba bevezetni, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlettőkekövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményt (a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény) a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU rendelet célzott módosításaival kell kezelni¹⁴. Ezen rendeletnek az intézmények veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó releváns rendelkezéseit a fent említett jogszabályok és a 2013/36/EU¹⁵ irányelv rendelkezéseivel együtt, egységesen és következetesen kell alkalmazni.

- (3) Az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamokban a TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált szabályok hiánya többletköltségeket és jogbizonytalanságot teremtene az intézmények számára, és megnehezítené a hitelezői feltőkésítés alkalmazását a határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények esetében. A harmonizált uniós szabályok hiánya továbbá versenytorzulások megjelenéséhez vezet a belső piacon, tekintve, hogy az intézményeket terhelő, a meglévő követelményeknek és a TLAC-standardnak való megfelelés költségei jelentősen eltérhetnek egymástól a részt vevő tagállamokban. Ezért a TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált szabályok hiányából eredő belső piaci akadályokat meg kell szüntetni, és meg kell előzni az ebből fakadó versenytorzulások kialakulását. Következésképpen e rendelet tekintetében a megfelelő jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlata szerint értelmezett 114. cikke.
- (4) A TLAC-standarddal összhangban a 806/2014/EU rendeletnek továbbra is el kell ismernie mind az egy pontból kiinduló, mind pedig a több pontból kiinduló szanálási stratégiákat. Az egy pontból kiinduló stratégia alapján egy adott csoportba tartozó szervezetek közül csak egy (általában az anyavállalat) kerül szanálásra, míg a csoportba tartozó egyéb szervezeteket, általában a működő leányvállalatokat, nem vonják szanálás alá, hanem azok veszteségeiket és feltőkésítési igényeiket a szanálendő vállalkozásra hárítják át. A több pontból kiinduló szanálási stratégia

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról, HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, HL L 225., 2014.7.30., 1. o.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésekről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

alapján egy adott csoporthoz tartozó több szervezet szanálására is sor kerülhet. A kívánt szanálási stratégia hatékony alkalmazása érdekében fontos egyértelműen azonosítani a szanálendő szervezeteket („szanálendő szervezetek”) és a hozzájuk tartozó leányvállalatokat („szanálendő csoportok”). A fenti azonosítás a pénzügyi intézmények által alkalmazandó, a veszteségviselő és feltőkésítési képességre vonatkozó szabályok alkalmazási szintjének meghatározásánál is fontos szerepet játszik. Ezért be kell vezetni a „szanálendő szervezet” és a „szanálendő csoport” fogalmát, és a csoportszintű szanálás tervezése tekintetében módosítani kell a 806/2014/EU rendeletet annak érdekében, hogy kifejezetten kötelezze az Egységes Szanálási Testületet („a Testület”) a szanálendő szervezetek és a szanálendő csoportok azonosítására egy adott csoporton belül, valamint arra, hogy a csoportszintű szanálás hatékonyságának biztosítása érdekében megfelelően mérlegelje valamennyi tervezett szanálási intézkedésnek az adott csoporton belül várható következményeit.

- (5) A Testületnek biztosítani kell, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén szanálás esetén gyorsan és zökkenőmentesen, a pénzügyi stabilitásra és az adófizetőkre gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. A fenti cél megvalósítása érdekében az intézményeknek teljesíteniük kell a 806/2014/EU rendeletben előírt, intézményspecifikus, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt.
- (6) Az intézmények veszteségviselő és feltőkésítési képességének mérésére használt nevezők és a TLAC-standardban előírt nevezők összehangolása érdekében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt az érintett intézményre vonatkozó teljes kockázatitetttség-érték és a tőkeáttételi mutató kitettségmértéke százalékában kell kifejezni.
- (7) Az MREL teljesítéséhez használható kötelezettségek elismerhetőségi kritériumait szorosan össze kell hangolni az 575/2013/EU rendeletben a TLAC-minimumkövetelményre vonatkozóan meghatározott kritériumokkal, az ebben a rendeletben bevezetett kiegészítő kiigazításokkal és követelményekkel összhangban. Különösen bizonyos beágyazott származtatott komponenssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, például egyes strukturált értékpapíroknak kell elismerhetőnek lenniük az MREL teljesítésére, amennyiben a lejáratkor visszafizetendő, fix tőkeösszeggel rendelkeznek, amely mellett csak egy kiegészítő hozam kötődik származtatott ügylethez és függ a referenciaeszköz teljesítményétől. Fix tőkeösszegükre tekintettel ezek az instrumentumok magas veszteségviselő képességgel rendelkezőnek és a szanálás során a hitelezői feltőkésítésbe egyszerűen bevonhatónak tekinthetők.
- (8) Az MREL teljesítéséhez használható kötelezettségek köre elvileg magában foglalja a biztosíték nélküli és nem elsőbbségi hitelezők követeléseiből származó valamennyi kötelezettséget (nem alárendelt kötelezettségek), kivéve, ha nem felelnek meg az ebben a rendeletben foglalt egyedi elismerhetőségi kritériumoknak. Az intézmények szanálhatóságának a hitelezői feltőkésítés hatékony használatával történő javítása érdekében a Testület számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az intézményspecifikus követelményt alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, különösen, amikor egyértelmű jelei vannak, hogy a feltőkésített hitelezők valószínűleg olyan veszteséget viselnek a szanálás során, ami meghaladná a fizetéseképtelenség esetén jelentkező potenciális veszteségeiket. Az a követelmény, hogy a

szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni, csak az annak megakadályozásához szükséges szinten írható elő, hogy a hitelezők veszteségei a szanálás során meghaladják az egyéb esetben fizetéseképtelenség esetén jelentkező veszteségeiket. Amennyiben a Testület előírja a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok alárendelését a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljesítése céljából, az nem sértheti azt a lehetőséget, hogy az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően, és a TLAC-standard által megengedett módon a TLAC-minimumkövetelmény teljesítése részben nem alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok használatával történjen.

- (9) A szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek lehetővé kell tennie az intézmények számára a szanálás során várható veszteségek fedezését, illetve az intézmények szanálást követő feltőkésítését. A Testületnek az általa választott szanálási stratégia alapján megfelelően indokolnia kell a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény előírt szintjét, különös tekintettel a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében ismertetett követelmény szükségességére és szintjére a feltőkésítési összeg kapcsán. Ezt a szintet az intézmények szavatolótőke-követelményének megfelelő, a szanálás során várható veszteségnek és annak a feltőkésítési összegnek az összege alkotja, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy a szanálást követően teljesítse a szavatolótőke-követelményét, ami szükséges ahhoz, hogy az intézmény a választott szanálási stratégia alapján engedélyt kapjon tevékenységei folytatására. A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt a teljes kockázati kitettség és a tőkeáttételi mutató mértékének százalékos arányaként kell kifejezni, és az intézményeknek a két mértékből származó szinteket egyidejűleg kell teljesíteniük. A Testületnek megfelelően indokolt esetekben úgy kell kiigazítani a feltőkésítés összegét, hogy megfelelően tükrözze a szanálhatóságra hatással lévő, a szanálandó csoport üzleti modelljéből, finanszírozási profiljából és teljes kockázati profiljából eredő megnövekedett kockázatot is, ezért az ilyen korlátozott körülmények megkövetelik a 12d. cikk (3) és (4) bekezdésének első albekezdésében említett feltőkésítési összegek túllépését.
- (10) A szanálhatóságuk javítása céljából a Testületnek lehetősége kell legyen a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében az 575/2013/EU rendeletben rögzített TLAC-minimumkövetelmény mellett az intézményspecifikus, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény előírására is. Ez az intézményspecifikus MREL csak akkor alkalmazható, ha a választott szanálási stratégia alapján a TLAC-minimumkövetelmény nem elégséges a veszteségek fedezéséhez és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény feltőkésítéséhez.
- (11) A MREL szintjének meghatározásakor a Testületnek figyelembe kell vennie az intézmény rendszerszintű jelentőségének fokát, valamint az intézmény fizetéseképtelenségének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges negatív hatásait. A Testületnek figyelembe kell vennie az egyenlő versenyfeltételek iránti igényt a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és a részt vevő tagállamok hasonló, rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézményei között. A nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított, de a részt vevő tagállamokon belül a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekhez hasonló rendszerszintű

jelentőséggel rendelkező intézményekre vonatkozó MREL aránytalanul nem térhet el a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében általában meghatározott MREL szintjétől és összetételétől.

- (12) A 2013/36/EU irányelvben az illetékes hatóságokra ruházott hatáskörökhöz hasonlóan lehetővé kell tenni a Testület számára, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény magasabb szintjeit írja elő, ugyanakkor rugalmasabban is kezelje ezen szintek megsértését, különösen a szintvétsések automatikus hatásainak a maximálisan felosztható összeg korlátozása formájában történő enyhítésével. Lehetővé kell tenni, hogy a Testület iránymutatást adjon az intézményeknek olyan kiegészítő összegek teljesítése tekintetében, amelyek a szanálás esetén fedezik az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelmények szintje feletti veszteségeket, és/vagy biztosítják, hogy a piacnak elegendő bizalma legyen az intézményben a szanálást követően. A 2013/36/EU irányelvvel való összhang biztosítása érdekében, csak akkor adható iránymutatás a további veszteségek fedezése tekintetében, ha az illetékes felügyeleti hatóságok a 2013/36/EU irányelv rendelkezései szerinti „tőkére vonatkozó iránymutatást” kérték, és az iránymutatásban kért szintet nem haladhatja meg. A feltőkésítési összegre vonatkozóan a piaci bizalmat biztosító iránymutatásban kért szintnek lehetővé kell tennie az intézmény számára, hogy egy megfelelő időszakon keresztül továbbra is teljesíthesse az engedélyezési feltételeket, beleértve annak lehetővé tételét, hogy a szanálást követően az intézmény fedezze a tevékenységeinek átalakításával kapcsolatos költségeket. A piaci bizalmat fenntartó puffer csak akkor haladhatja meg a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált pufferkövetelményt, ha magasabb szint szükséges annak biztosításához, hogy a szanálást követően a szervezet egy megfelelő időszakon keresztül tovább teljesíthesse az engedélyezési követelményeket. Lehetőséget kell biztosítani a Testületnek arra, hogy amennyiben egy szervezet folyamatosan képtelen teljesíteni az iránymutatás alapján elvárt kiegészítő szavatolótőkét és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, az iránymutatás összegének fedezése céljából előírhasa a MREL összegének a megemelését. Annak megállapításához, hogy tartós mulasztásról van-e szó, a Testületnek figyelembe kell vennie a szervezetnek a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményről szóló jelentéseit a 2014/59/EU irányelv előírásainak megfelelően.
- (13) Az 575/2013/EU rendelettel összhangban a szanálandó szervezetnek minősülő intézményekre a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény csak a konszolidált szanálandó csoport szintjén vonatkozik. Ez azt jelenti, hogy a szanálandó szervezeteket kötelezni kell arra, hogy a MREL teljesítéséhez elismerhető instrumentumokat és elemeket bocsássanak ki külső, harmadik fél hitelezők számára, amelyeket a szanálandó szervezet szanálása esetén feltőkésítenének.
- (14) A szanálandó szervezetnek nem minősülő intézményeknek egyedi szinten kell megfelelniük az intézményspecifikus követelménynek. Az ilyen intézmények veszteségviselési és feltőkésítési igényeit általában a hozzájuk tartozó szanálandó szervezeteknek kell kielégíteni azáltal, hogy a szanálandó szervezetek megvásárolják az ezen intézmények által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, majd leírják vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká alakítják azokat, amikor az említett intézmények életképtelenné válnak. Ilyen módon a szanálandó szervezetnek nem minősülő intézményekre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a

leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt következetesen és együtt kell alkalmazni a szanálendő szervezetekre alkalmazandó követelményekkel. Ez lehetővé teszi a Testület számára, hogy egy szanálendő csoportot annak bizonyos leányvállalatai szanálás alá vonása nélkül szanáljanak, és így elkerüljék a piacon potenciálisan zavart okozó hatást. A Testület egyetértésének függvényében lehetővé kell tenni, hogy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a szanálendő szervezetek számára történő kibocsátását fedezett garanciák helyettesítsék a szanálendő szervezet és leányvállalatai között, amelyek akkor hívhatók le, ha a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását lehetővé tevő feltételekkel megegyező időbeli ütemezési feltételek teljesülnek. A garanciát magas likviditású és minimális piaci és hitelkockázattal rendelkező biztosítéknak kell fedeznie. A Testület teljes mértékben eltekinthet a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre vonatkozó MREL alkalmazásától, ha a szanálendő szervezet és annak leányvállalatai ugyanabban a részt vevő tagállamban letelepedettek.

- (15) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre történő alkalmazása során biztosítani kell a választott szanálási stratégiának való megfelelést. Különösen tekintettel kell lenni arra, hogy az intézmény és a szanálendő csoportja közötti tulajdonviszonyok nem változhatnak meg az intézmények feltőkésítését követően.
- (16) A TLAC-minimumkövetelmény és a MREL bármilyen megszegését az illetékes hatóságoknak, a szanálási hatóságoknak és a Testületnek megfelelő módon kezelnie és orvosolnia kell. Mivel ezen követelmények megszegése akadályozhatja az intézmény vagy csoport szanálhatóságát, a szanálhatóság akadályainak kiküszöbölésére érvényben lévő eljárást le kell rövidíteni, lehetővé téve, hogy a hatóságok késedelem nélkül kezeljék a fenti követelmények bármilyen megsértését. Lehetőséget kell biztosítani a Testületnek arra, hogy előírassa az intézmények számára a leírható, illetve átalakítható instrumentumok és elemek lejáratí profíljának módosítását és a követelményi szint helyreállítására vonatkozó tervezetek elkészítését, illetve végrehajtását.
- (17) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen a Chartában elismert elveket, nevezetesen a tulajdonhoz való jogot és a vállalkozás szabadságát, és ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban alkalmazandó.
- (18) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer érintő egységes szabályok kialakítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatásai miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió elfogadhatja ezt a rendeletet az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (19) Annak érdekében, hogy e rendelet alkalmazására elegendő idő álljon rendelkezésre, ezt a rendeletet [a hatálybalépésétől számított 18 hónap elteltével] kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. A 806/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„24a. „szanálandó szervezet”: olyan, az Unióban letelepedett szervezet, melyet a Testület a 8. cikk alapján olyan szervezatként azonosít, amellyel kapcsolatban a szanálási terv szanálási intézkedésről rendelkezik;

24b. „szanálandó csoport”: a Testület által a 8. cikk alapján azonosított szervezetekből álló csoport, amely valamely szanálandó szervezetből és annak olyan leányvállalataiból áll, melyek maguk nem szanálandó szervezetek, és nem leányvállalatai egy másik szanálandó szervezetnek;

b) a 49. pontban a „leírható vagy átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” szöveg lép.

a szöveg a következő 49a. ponttal egészül ki:

„49a. „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”: a 12c. cikkben vagy a 12h. cikk (3) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek.”.

2. A 7. cikk (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 12–12k. cikkel összhangban a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása”.

3. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A szanálási terv opciókat határoz meg az ebben a rendeletben említett szanálási eszközöknek az (1) bekezdésben említett szervezetekre való alkalmazására, illetve a szanálási hatásköröknek az ezek tekintetében történő gyakorlására vonatkozóan.”;

b) a (6) bekezdés első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A szanálási terv rögzíti azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket a Testület meghozhat, ha valamely, az (1) bekezdésben említett szervezet teljesíti a szanálási feltételeket.

A (9) bekezdés a) pontjában említett információkat az érintett szervezet tudomására kell hozni.”;

c) a (9) bekezdés p) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„p) a szavatolótőkére és a 12c. cikk szerinti alárendelt instrumentumokra vonatkozó minimumkövetelmények, és adott esetben azok teljesítésének határideje;”;

d) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A csoportszintű szanálási tervek tartalmazzák az (1) bekezdésben említett, az egy részt vevő tagállamban letelepedett uniós anyavállalat által vezetett csoport szanálására vonatkozó szanálási tervet, és az alábbiak szanálására vonatkozó intézkedéseket határoznak meg:

- a) az EU-szintű anyavállalat;
- b) a csoport részét képező, az Unióban letelepedett leányvállalatok;
- c) a 2. cikk b) pontjában említett szervezetek; és
- d) a 33. cikkre figyelemmel, a csoport részét képező, az Unión kívül letelepedett leányvállalatok.

Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanálási tervnek minden egyes csoportra vonatkozóan azonosítania kell a következőket:

- a) a szanálendő szervezetek;
 - b) a szanálendő csoportok.”;
- e) a (11) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „a) meghatározza a (6) bekezdésben említett forgatókönyvek esetében a szanálendő szervezet tekintetében foganatosítandó szanálási intézkedéseket, és ezen intézkedések hatását az egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozásokra, az anyavállalatra és a leányintézményekre az (1) bekezdésben említettek szerint;
- a1) amikor az (1) bekezdésben említett csoport egynél több szanálendő csoportot foglal magában, meghatározza a tervezett szanálási intézkedéseket az egyes szanálendő csoportok szanálendő szervezeteivel kapcsolatban, valamint azt, hogy ezen intézkedések milyen következményekkel járnak az alábbiak mindegyikére nézve:
- i. az ugyanazon szanálendő csoporthoz tartozó egyéb, csoporton belüli szervezetekre;
 - ii. egyéb szanálendő csoportokra;
- b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók a szanálási eszközök és a szanálási hatáskörök az Unióban letelepedett szanálendő szervezetekre, és mennyire gyakorolhatók összehangolt módon, – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak vagy szanálendő csoportoknak a harmadik fél általi

megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanálás akadályait;”.

4. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha az kivitelezhető és a Testület hitelt érdemlően tudja a csoportba tartozó vállalkozásokat a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolni vagy — a szanálási eszközöknek a szanálandó szervezetekre történő alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása révén – azokat szanálni, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív következménnyel járjon a csoportba tartozó vállalkozások letelepedése szerinti tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a csoporthoz tartozó vállalkozások által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását vagy azáltal, hogy ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, vagy más módon.

A Testület időben értesíti az EBH-t, amennyiben egy csoport nem minősül szanálhatónak.

Amikor a csoport egynél több szanálandó csoportból áll, a Testület e cikkel összhangban értékeli minden egyes szanálandó csoport szanálhatóságát.

Az első albekezdésben említett értékelést a teljes csoport szanálhatóságának értékelése mellett kell elvégezni.”;

b) a (7) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a szervezet vagy csoport szanálhatóságának akadálya a 2013/36/EU irányelv 141a. cikkének (2) bekezdésében említett körülmény következtében merül fel, a Testület értesíti az uniós anyavállalatot a felmerült akadály értékeléséről.”;

c) a (9) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a szanálhatóság akadálya a 2013/36/EU irányelv 141a. cikkének (2) bekezdésében említett körülmény következtében merül fel, az uniós anyavállalatnak a (7) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított két héten belül lehetséges intézkedéseket kell javasolnia a Testületnek az első albekezdésnek megfelelően azonosított akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére.”;

d) A (11) bekezdés i) és j) pontjában a „12. cikk” szöveg helyébe a „12g. és 12h. cikk” szöveg lép.

e) a (11) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„k) annak előírása valamely szervezet számára, hogy tervet nyújtson be, amely a 12g. és 12h. cikknek, és a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében említett követelménynek való megfelelés helyreállítására irányul;

l) annak előírása valamely szervezet számára, hogy a 12g. és a 12h. cikknek való folyamatos megfelelés biztosítása érdekében változtassa meg a 12c. cikkben és a 12h. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételek lejáratí szerkezetét.”.

5. A 806/2014/EU rendelet 12. cikke helyébe a következő cikkek lépnek:

„12. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása

- (1) A Testület az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultációt követően, figyelemmel a leírásra és az átalakításra vonatkozó hatáskörökre, a 12a–12i. cikkben foglaltak szerint meghatározza a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeket a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak, valamint – abban az esetben, ha e bekezdések alkalmazásának feltételei teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak mindenkor teljesíteniük kell.
- (2) A szanalási terveknek a 9. cikkel összhangban történő elkészítése során a nemzeti szanalási hatóságok az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően, figyelemmel a leírási és átalakítási hatáskörre, a 12a–12i. cikkben foglaltak szerint meghatározzák azokat a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeket a 7. cikk (3) bekezdésében említett szervezeteknek mindenkor teljesíteniük kell. E tekintetben a 31. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.
- (3) A Testület az (1) bekezdésben említett határozatot a 8. cikk szerinti szanalási tervek elkészítésével és karbantartásával párhuzamosan hozza meg.
- (4) A Testület által hozott határozat címzettjei a nemzeti szanalási hatóságok. A nemzeti szanalási hatóságok a 29. cikknek megfelelően végrehajtják a Testület utasításait. A Testület előírja a nemzeti szanalási hatóságok számára annak ellenőrzését és biztosítását, hogy az intézmények és az anyavállalatok fenntartják az e cikk (1) bekezdésében meghatározott, szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt.
- (5) A Testület tájékoztatja az EKB-t és az EBH-t az általa az (1) bekezdés szerint az egyes intézményekre és anyavállalatokra vonatkozóan meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményekről b.

- (6) E cikk eredményes és következetes alkalmazása érdekében a Testület iránymutatásokat ad ki, és utasításokat intéz a nemzeti szanálási hatóságokhoz egyes konkrét szervezetekkel vagy csoportokkal kapcsolatban.

12a. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása és kiszámítása

- (1) A Testület és a nemzeti szanálási hatóságok biztosítják, hogy a 12. cikk (1) és a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt a 12a–12i. cikkel összhangban.
- (2) Ezt az (1) bekezdésben említett követelményt a 12d. cikk (3) vagy (4) bekezdését értelemszerűen figyelembe véve, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani és az alábbiak százalékában kell kifejezni:
- a) az (1) bekezdésben említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésével összhangban kiszámított teljes kockázatkitettség-értéke; és
 - b) az (1) bekezdésben említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének (3) bekezdésével összhangban kiszámított tőkeáttételmutató-kitettségértéke.

12b. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alóli mentesség

- (1) A 12a. cikk ellenére a Testület mentesíti a 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény alól a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitel-intézeteket, amelyek birtokába a nemzeti jog szerint nem kerülhetnek betétek, amennyiben az alábbi összes feltétel teljesül:
- a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások keretében, vagy a 2014/59/EU irányelv az ilyen intézményekre vonatkozó 38., 40. vagy 42. cikkében foglaltakkal összhangban lefolytatott egyéb eljárások keretében kerül sor;
 - b) e nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és egyéb eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanálási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket.
- (2) Azok az intézmények, amelyek mentesülnek a 12. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény alól, nem vehetnek részt a 12g. cikk (1) bekezdésében említett konszolidációban.

A szanálendő szervezetek leírható, illetve átalakítható kötelezettségei

- (1) A szanálendő szervezetek esetében a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét, ha teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkének (2) bekezdésében említett feltételeket, a 72b. cikk (2) bekezdésének d) pontja kivételével.
- (2) Az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (2) bekezdésének l) pontjától eltérően, a hitelviszonyt megtestesítő, származékos jellemzőkkel rendelkező instrumentumokból eredő kötelezettségek, például a strukturált értékpapírok, csak az alábbi összes feltétel teljesülése esetén képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét:
 - a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség meghatározott összege már a kibocsátás időpontjában előre tudható, rögzített, és nem befolyásolja származékos jellemző;
 - b) sem a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum, sem származékos jellemzője nem képezi nettósítási megállapodás tárgyát, és értékelésére nem vonatkozik a 49. cikk (3) bekezdése;
 - c) Az első albekezdésben említett kötelezettség csak az első albekezdés a) pontjában említett összegnek megfelelő részben képezheti a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét.
- (3) A Testület a nemzeti szanálási hatósággal folytatott egyeztetést követően saját kezdeményezésére vagy a nemzeti szanálási hatóság javaslatára határozhat úgy, hogy a 12g. cikkben említett követelményt a szanálendő szervezet teljesítheti olyan eszközökkel is, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek, annak biztosítása céljából, hogy a szanálendő szervezetet a szanálási célok elérésére alkalmas módon lehessen szanálni.

A Testület e bekezdés szerint hozott határozatának tartalmaznia kell a határozat indokolását az alábbi elemek alapján:

- a) az (1) és (2) bekezdésben meghatározott, nem alárendelt kötelezettségek a nemzeti kielégítési sorrendben ugyanazon a besorolási szinten állnak, mint egyes kötelezettségek, amelyek a 2014/59/EU irányelv 44. cikkének (2) bekezdése és 44. cikkének (3) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási vagy átalakítási hatáskörök alkalmazásából;
- b) az olyan nem alárendelt kötelezettségekre vonatkozó leírási vagy átalakítási hatáskör tervezett alkalmazása következtében, amelyeket a 2014/59/EU irányelv 44. cikke (2) bekezdése és 44. cikke (3) bekezdése értelmében nem zártak ki a leírási vagy átalakítási hatáskör

alkalmazásából, az említett kötelezettségekből eredő követelések hitelezői nagyobb veszteséget szenvednének, mint amilyen veszteséget a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetében szenvednének el;

- c) az alárendelt kötelezettségek összege nem haladhatja meg az ahhoz szükséges összeget, hogy a b) pontban említett hitelezők ne szenvedjenek el nagyobb veszteséget annál, mint amelyet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetén szenvedtek volna el.

12d. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

- (1) Az egyes szervezetekre vonatkozó, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a Testület és a szanálási hatóság határozza meg az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultációt követően, az alábbi kritériumok alapján:
 - a) biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet szanálható legyen a szanálási eszközök szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítést is;
 - b) adott esetekben biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet és leányvállalatai, amelyek intézmények, de nem szanálendő szervezetek, elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzenek annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör rájuk vonatkozó alkalmazása esetén a veszteségek fedezhetők legyenek, és az érintett szervezetek tőkekövetelményei vagy, adott esetben a tőkeáttételi mutatója elsődleges alapvető tőke formájában visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezetek számára, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
 - c) amennyiben a szanálási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáinak a 27. cikk (5) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására, vagy részleges transzfer keretében teljes egészében egy átvevő félhez történő átadására, biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet elegendő egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségek fedezhetők legyenek, és szanálendő szervezetre vonatkozó tőkekövetelmények vagy, adott esetben a tőkeáttételi mutató elsődleges alapvető tőke formájában visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezet számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;

- d) a szervezet mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
 - e) az a mérték, ameddig a betétbiztosítási rendszer a 79. cikkel összhangban hozzájárulhat a szanálás finanszírozásához;
 - f) az érintett szervezet csődje milyen mértékben gyakorolna negatív hatást a pénzügyi stabilitásra, többek között a szervezet más intézményekkel vagy szervezetekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén a más intézményekre vagy szervezetekre való továbbterjedés miatt.
- (2) Amennyiben a szanálási terv előírja, hogy szanálási intézkedést kell tenni, vagy leírási és átalakítási hatásköröket kell gyakorolni, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelménynek meg kell egyeznie azzal az összeggel, amely elegendő annak biztosítására, hogy:
- a) teljes mértékben fedezze a szervezetek várhatóan felmerülő veszteségeit („veszteségviselés”);
 - b) a szervezetet vagy annak leányvállalatait, amelyek intézmények, de nem szanálандó szervezetek, az ahhoz szükséges mértékben feltőkésítsék, amely lehetővé teszi számukra, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU irányelv, a 2014/65/EU irányelv, vagy hasonló jogszabályok szerint engedélyeztek („feltőkésítés”);
- Ha a szanálási terv úgy rendelkezik, hogy a szervezetet rendes fizetésektelenségi eljárás keretében kell felszámolni, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a szervezet vonatkozásában nem haladhatja meg az első albekezdés a) pontja szerint a veszteségek fedezéséhez szükséges összeget.
- (3) Az utolsó albekezdés sérelme nélkül a szanálандó szervezetek esetében a (2) bekezdésben említett összeg nem haladhatja meg az alábbiak közül a nagyobbat:
- a) az alábbiak összege:
 - i. a szanálás során esetlegesen fedezendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében rögzített, a szanálандó szervezetre vonatkozó követelményeknek a szanálандó csoport szubkonszolidált szintjén,
 - ii. az a feltőkésítési összeg, mely lehetővé teszi, hogy a szanálандó csoport a szanálás eredményeképpen visszaállítsa az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett teljes tőkemegfelelési mutatóját, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményét a szanálандó csoport szubkonszolidált szintjén, a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekkel összhangban;

b) az alábbiak összege:

i. a szanálás során fedezendő veszteségek összege, mely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szanálandó szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek a szanálandó csoport szubkonszolidált szintjén; és

ii. az a feltőkésítési összeg, mely lehetővé teszi, hogy a szanálandó csoport a szanálás eredményeképpen visszaállítsa az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett tőkeáttételi mutatót a szanálandó csoport szubkonszolidált szintjén, a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekkel összhangban.

A 12a. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az a) pont szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 12a. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, a b) pont szerint számított összeg és a tőkeáttételimutató-kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegeket a Testület a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedéseknek megfelelően állapítja meg, és ezen feltőkésítési összegeket úgy módosíthatja, hogy azok megfelelően tükrözzék azokat a kockázatokat, amelyek a szanálandó csoport üzleti modelljéből, finanszírozási profiljából és általános kockázati profiljából eredően hatással vannak a szanálhatóságra.

- (4) Az utolsó albekezdés sérelme nélkül azon szervezetek esetében, amelyek önmagukban nem minősülnek szanálandó szervezetnek, a (2) bekezdésben említett összeg nem haladhatja meg az alábbiak egyikét sem:

a) az alábbiak összege:

i. a szanálás során fedezendő veszteségek összege, mely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében rögzített, a szervezetre vonatkozó követelményeknek; és

ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet a szanálási tervnek megfelelően visszaállítsa az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett teljes tőkemegfelelési mutatóját, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményét; vagy

b) az alábbiak összege:

i. a szanálás során fedezendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek; és

ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet a szanálási tervnek megfelelően visszaállítsa az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett tőkeáttételi mutatóját.

A 12a. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az a) pont szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 12a. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, a b) pont szerint számított összeg és a tőkeáttételmutató-kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A Testületnek az ebben a bekezdésben említett feltőkésítési összegeket a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekkel összhangban kell megállapítania, és ezeket a feltőkésítési összegeket úgy módosíthatja, hogy azok megfelelően tükrözzék a feltőkésítési szükségleteket érintő kockázatokat, amelyek a szervezet üzleti modelljéből, finanszírozási modelljéből és kockázati profiljából erednek.

(5) Amennyiben a testület arra számít, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáinak a 27. cikk (5) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására, vagy részleges transzfer keretében teljes egészében egy átvevő félhez történő átadására, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény nem haladhatja meg azt az összeget, amely elegendő:

a) a 27. cikk (5) bekezdésével összhangban azonosított kizárt kötelezettségek összegének fedezésére;

b) annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesüljenek.

(6) A Testület azon határozatának, amelyben az e cikk szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve a (2)–(5) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését, különös tekintettel a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjére és szükségességére a feltőkésítés összegének megállapításakor.

(7) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában a tőkekövetelményeket az 575/2013/EU rendelet tizedik része I. címének 1., 2. és 4. fejezetében és az említett rendelet által az illetékes hatóságoknak biztosított opciókat érvényesítő nemzeti jogszabályokban meghatározott átmeneti rendelkezések illetékes hatóság általi alkalmazásával összhangban kell értelmezni.

(8) A Testület csökkentheti a 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményt, hogy figyelembe vegye a betétbiztosítási rendszerből a preferált szanálási stratégia finanszírozásához a 2014/59/EU irányelv 109. cikkének megfelelően várhatóan nyújtott hozzájárulás összegét.

E csökkentés mértékét a betétbiztosítási rendszerből várhatóan nyújtott hozzájárulás észszerű becslése alapján kell kiszámítani, és annak meg kell felelnie legalább a következő feltételeknek:

- a) nem érheti el azon körülmények között becsült potenciális veszteségek összegét, amelyet a betétbiztosítási rendszernek – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 108. cikke szerinti besorolási szintjét – akkor kellene viselnie, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárásban számolnák fel;
- b) nem érheti el a 2014/59/EU irányelv 109. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében meghatározott, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulására vonatkozó határértéket;
- c) figyelembe kell vennie annak általános kockázatát, hogy a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközök több bank csődjé vagy felszámolása következtében kimerülhetnek; valamint
- d) összhangban kell lennie a nemzeti jogban előírt egyéb releváns rendelkezésekkel és a betétbiztosítási rendszerért felelős hatóság feladataival és kötelezettségeivel.

A Testület a betétbiztosítási rendszerért felelős hatósággal történő konzultációt követően dokumentálja a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközök kimerülésére vonatkozó általános kockázat értékelésével kapcsolatos megközelítését, és az (1) albekezdés szerinti csökkentést csak akkor hajtja végre, ha ez a kockázat nem túlzott.

12e. cikk

A követelmény meghatározása globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek esetében

- (1) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő, vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szanálандó szervezetek esetén az alábbiakból áll:
 - a) az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében említett követelmény, és
 - b) bármely más, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanálási hatóság a (2) bekezdéssel összhangban kifejezetten az érintett szervezetre vonatkozóan meghatároz, és amelyet a 12c. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő kötelezettségekkel kell teljesíteni.
- (2) A Testület csak abban az esetben határozhat meg az (1) bekezdés b) pontjában említett, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményre vonatkozó kiegészítő követelményt:
 - a) ha az (1) bekezdés a) pontjában említett követelmény nem elegendő a 12d. cikkben foglalt feltételek teljesítéséhez; és

- b) csak olyan mértékben, hogy az előírt szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összege ne haladja meg a 12d. cikk teljesítéséhez szükséges szintet.
- (3) A Testület azon határozatának, amelyben előírja az (1) bekezdés b) pontjában foglalt, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény alkalmazását, tartalmaznia kell az említett határozat indokolását, ideértve a (2) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését.

12f. cikk

Iránymutatás a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményekhez

- (1) A Testület iránymutatást adhat a szervezetnek arra vonatkozóan, hogy a 12c. cikk és a 12h. cikk (3) bekezdésének feltételeit teljesítő szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel rendelkezzen a 12d. és 12e. cikkben rögzített szinteken felül, a következő célokhoz szükséges összegben:
- a) a szervezet esetleges további veszteségeinek fedezésére a 12d. cikkben említett veszteségek fedezete mellett, és/vagy
- b) annak biztosítására, hogy szanálás esetén a szervezet iránti piaci bizalom a 12d. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett követelményen felüli tőkeinstrumentumok révén elégséges szinten fenntartható legyen („a piaci bizalmat fenntartó puffert”).

Az iránymutatást csak a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény vonatkozásában kell megadni és kiszámítani, és a 12a. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint kell kiszámítani.

- (2) Az (1) bekezdés a) pontja szerint adott iránymutatás összegét csak akkor lehet meghatározni, ha az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 104b. cikke értelmében már meghatározta saját iránymutatását, azzal, hogy az iránymutatás nem haladhatja meg ezen iránymutatás szintjét.

Az (1) bekezdés b) pontja szerint adott iránymutatás összege nem haladhatja meg a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény mértékét, a rendelkezés a) pontjában említett követelmény kivételével, hacsak nem szükséges magasabb szint ahhoz, hogy a szanálási eseményt követően a szervezet megfelelő időszakon keresztül, amely nem hosszabb egy évnél, továbbra is eleget tegyen az engedélyezési követelményeknek.

A szanálási hatóság köteles tájékoztatni a szervezetet az e cikk szerinti iránymutatás indokairól és szükségességének és szintjének teljes körű értékeléséről.

- (3) Amennyiben egy szervezet folyamatosan nem rendelkezik az első bekezdésben említett iránymutatás alapján elvárt további szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel, a Testület előírhatja a 12d. cikk (2)

bekezdésében említett követelmény összegének növelését az e cikk alapján megadott iránymutatás fedezése érdekében.

- (4) Azon szervezetre, amely nem rendelkezik az első bekezdésben említett iránymutatás alapján elvárt további szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel, nem vonatkoznak a 2013/36/EU irányelv 141. cikkében említett korlátozások.

12g. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása szanálандó szervezetek esetében

- (1) A szanálандó szervezeteknek a 12d–12f. cikkben rögzített követelményeknek összevont alapon kell megfelelniük a szanálандó csoport szintjén.
- (2) A 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményt valamely részt vevő tagállamban letelepedett szanálандó szervezetre vonatkozóan, az összevont szanálандó csoport szintjén a Testületnek kell megállapítania, a csoportszintű szanálási hatósággal és az összevont felügyeletet ellátó hatósággal folytatott konzultációt követően, a 12d–12f. cikkben foglalt követelmények alapján, valamint az alapján, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanálási terv alapján elkülönülten kell-e szanálni.

12h. cikk

A követelmény alkalmazása olyan szervezetek esetében, amelyek maguk nem szanálандó szervezetek

- (1) Az olyan intézményeknek, amelyek egy szanálандó szervezet leányvállalatai, ám maguk nem szanálандó szervezetek, a 12d–12f. cikkben foglalt követelményeket egyéni alapon kell teljesíteniük.

A Testület – az illetékes hatóságokkal és az EKB-val folytatott konzultációt követően – úgy dönthet, hogy alkalmazza az ebben a cikkben meghatározott követelményt a 2014/59/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre, amely egy szanálандó szervezet leányvállalata, de önmaga nem szanálандó szervezet.

- (2) A 12a. cikk (1) bekezdésben foglalt, az első bekezdésben említett szervezetekre vonatkozó követelményre az alábbi feltételek vonatkoznak:
 - a) a szanálандó szervezet teljesíti a 12g. cikkben említett összevont követelményt;
 - b) a szanálандó csoport leányvállalataira alkalmazandó valamennyi követelmény összegét a 12g. cikkben említett összevont követelmény fedezi, és ezek a követelmények nem haladhatják meg az összevont követelményt, kivéve abban az esetben, ha ez a 12g. cikk (1)

bekezdésével összhangban csak a szanálendő csoport szintjén történt konszolidáció hatásából ered;

- c) teljesíti a (3) bekezdésben rögzített elismerhetőségi kritériumokat;
 - d) nem haladja meg a leányvállalat hozzájárulását a 12g. cikk (1) bekezdésében említett összevont követelményekhez.
- (3) A 12a. cikk (1) bekezdésben említett követelményt az alábbiak közül eggyel vagy többel kell teljesíteni:
- a) olyan kötelezettségekkel:
 - i. amelyeket a szanálendő szervezet részére bocsátanak ki, és amelyeket a szanálendő szervezet vásárol meg;
 - ii. amelyek teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumokat, a 72b. cikke (2) bekezdésének b) pontja kivételével;
 - iii. amelyek a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint a szavatolótőke-követelmények tekintetében elismerhető kötelezettségektől eltérő kötelezettségek mögé sorolódnak, és amelyeket a szanálendő szervezettől eltérő szervezetek számára bocsátanak ki, és ilyen szervezetek vásárolnak meg;
 - iv. amelyekre a 21. cikk értelmében alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör a szanálendő csoport szanalási stratégiájával összhangban, különösen azáltal, hogy az nincs hatással a leányvállalat szanálendő szervezet általi ellenőrzésére;
 - b) a szanálendő szervezettől eltérő szervezetek számára kibocsátott és általuk megvásárolt figyelembe vehető szavatolótőke-instrumentumok, amikor a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör 21. cikk szerinti gyakorlása nincs hatással a leányvállalat szanálendő szervezet általi ellenőrzésére.
- (4) A Testület egyetértésének függvényében, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a szanálendő szervezet leányvállalatának nyújtott garanciájával is teljesíthető, amely teljesíti az alábbi feltételeket:
- a) a garanciát legalább azon követelmény összegével egyenértékű összegben nyújtották, amelyet a garancia helyettesít;
 - b) a garancia akkor hívható le, amikor a leányvállalat nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy –amennyiben ez a korábbi – amikor a leányvállalat tekintetében a 21. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;
 - c) a garancia az összegének legalább 50 százalékát kitevő mértékben fedezett a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén;

- d) a garanciát és a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodást annak a tagállamnak a jogszabályai szabályozzák, amelyben a leányvállalat letelepedett, kivéve, ha a Testület másként rendelkezik;
- e) a garanciát fedező biztosíték teljesíti az 575/2013/EU rendelet 197. cikkében foglalt követelményeket, amely megfelelően konzervatív haircutokat követően elegendő a garantált összeg teljes fedezésére;
- f) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és mindenekelőtt nem szolgál biztosítékként más garanciák fedezésére;
- g) a biztosíték tényleges lejáratí idővel rendelkezik, amely teljesíti az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében említett lejáratí feltételeket; és
- h) a biztosítéknak a szanálándó szervezetről a releváns leányvállalatra történő átruházásának nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya, beleértve azt az esetet is, ha a szanálándó szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedés került fogatosításra.

12i. cikk

Mentesülés a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása alól olyan szervezetek esetében, melyek maguk nem szanálándó szervezetek

A Testület teljes mértékben eltekinthet a 12h. cikk alkalmazásától a valamely részt vevő tagállamban letelepedett szanálándó szervezet leányvállalata esetében, amennyiben:

- a) a leányvállalat és a szanálándó szervezet ugyanazon tagállamban letelepedett;
- b) a szanálándó szervezet teljesíti a 12g. cikkben említett követelményt;
- c) aktuálisan vagy előreláthatóan nincs érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy a szanálándó szervezet haladéktalanul szavatolótőkét adjon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban a 21. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha a szanálándó szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedés került fogatosításra.

12g. cikk

A követelmény megsértése

- (1) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek az szervezetek részéről történő bármínemű megsértésével szemben a Testület vagy más érintett hatóságok az alábbiak közül legalább egy eszköz alkalmazásával lépnek fel:
 - a) a szanálhatóság előtt álló akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök révén, a 10. cikkkel összhangban;

- b) a 2013/36/EK irányelv 104. cikkében említett intézkedésekkel;
 - c) a 13. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedésekkel;
 - d) a 2014/59/EU irányelv 110. és 111. cikkének megfelelő közigazgatási szankciókkal és egyéb közigazgatási intézkedésekkel.
- (2) A Testület, a szanálási hatóságok és a részt vevő tagállamok illetékes hatóságai konzultációt folytatnak egymással az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett vonatkozó hatásköreik gyakorlása során.”.
6. A 16. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(2) A Testület szanálási intézkedést hoz a 2. cikk b) pontjában említett valamely anyavállalat vonatkozásában, ha a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.”;
 - b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(3) Annak ellenére, hogy egy anyavállalat nem teljesíti a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, a Testület szanálási intézkedésről határozhat az anyavállalat vonatkozásában, amennyiben az egy szanálandó szervezet, és amennyiben annak egy vagy több, nem szanálandó szervezet intézményi leányvállalata tekintetében teljesülnek a 18. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek és azok olyan eszközökkel és kötelezettségekkel rendelkeznek, amelyek miatt csődbe jutásuk veszélyezteti valamely intézményt vagy a csoport egészét és az anyavállalat vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség ezen intézményi leányvállalatok vagy a csoport egészének szanálásához.”.
7. A 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjában a „releváns tőkeinstrumentumoknak” szöveg helyébe a „releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek” szöveg lép.
8. A 20. cikk (5) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „c) a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a 21. cikk (7) bekezdésével összhangban való alkalmazása esetén információ nyújtása az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására, és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására;”.
9. A 21. cikk a következőképpen módosul:
- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:
„Tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírása és átalakítása”;

- b) az (1) bekezdés első mondatában a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;
- c) az (1) bekezdés b) pontjában a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;
- d) a (3) bekezdés b) pontjában a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;
- e) a (8) bekezdés második albekezdésében a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;
- f) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha az (1) bekezdésben említett feltételek közül egy vagy több feltétel teljesül, a Testület a 18. cikkben meghatározott eljárás szerint eljárva meghatározza, hogy a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatásköröket önállóan, vagy a 18. cikk szerinti eljárással összhangban valamely szanálási intézkedéssel kombinálva kell gyakorolni.

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlása csak azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek vonatkozásában lehetséges, amelyek megfelelnek a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek, a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó feltétel kivételével.”;

- g) a (10) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) a (7) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a 14. cikkben említett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb.”.

6. cikk Hatálybalépés

- (1) Ez a módosító rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet a hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*

*A Tanács részéről
az elnök*